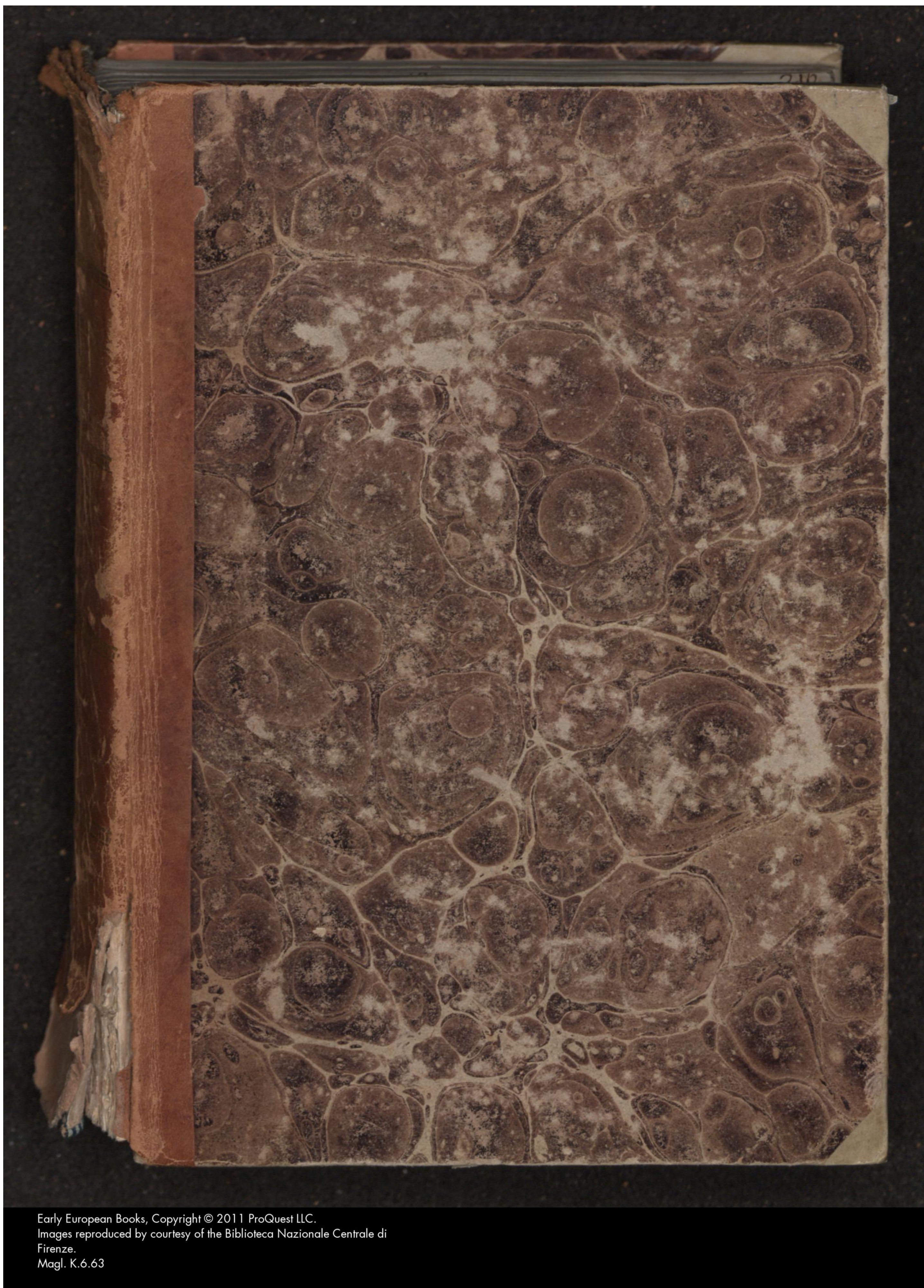
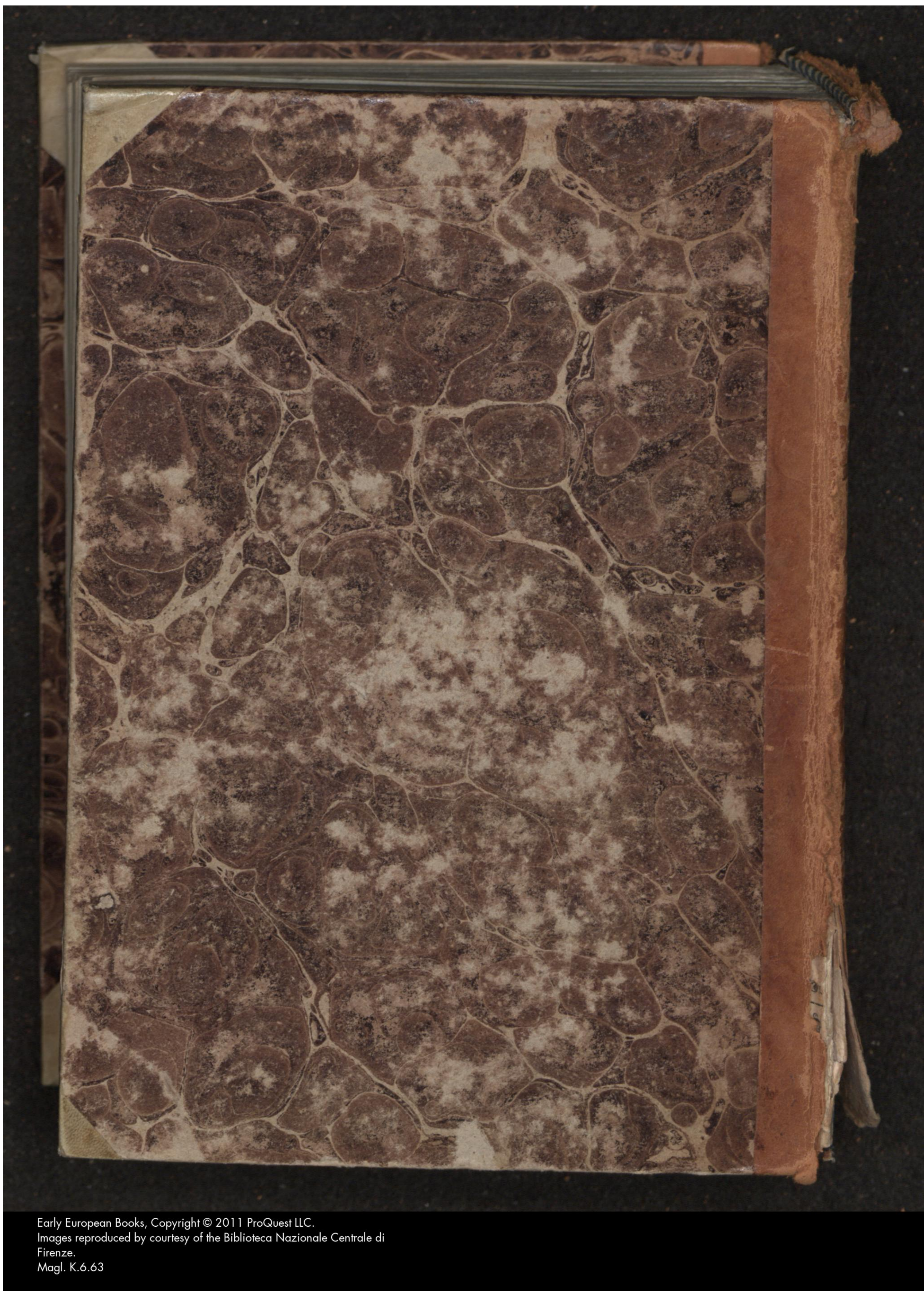
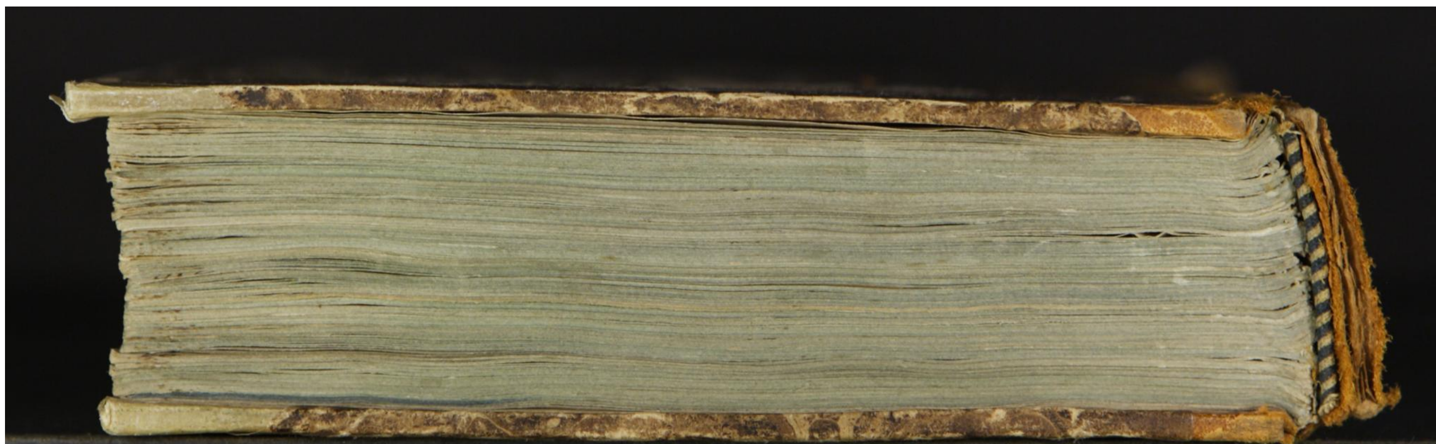

VIII
BALBARIE
ORATIO
LC
6 7
K 6
63

Oratio dicta a Petro Marſo in die aſcēſionis de immortalitate anime ad reuerendiſſimū in xp̄o prē ⁊ dn̄m · d · Raphaelē · R · ſancti Georgij Cardinalē ac ſanctiſſimi dn̄i nr̄i Pape Camerariū.

Recia quondā Reuerendiſſime preſul alūna ꝟtutum ⁊ omnis diſcipline fons vberrimus eos qui rei pu · operā nauaſſent ⁊ pro cōi vtilitate mortē forti aīmo ⁊ a natura nūq̄ȝ degenerante dignum ſubire duxiſſent ampliſſimis oratorū preconiis celebrauit vt ⁊ premio ſuo ꝟtus afficeret̄ ⁊ ceteri ad illam excitarent̄ quā in optime de ſua re pu · deq̄ȝ humano genere meritis honeſtatam cernerēt · preclaꝝ hoc grecie inſtitutū nobis qui xp̄ia no noīe cenſemur recolendū eſt qbus nō fortes Lacedemonij ad thermopilas nō athenīēſes in campis marathonijs ⁊ ſalamīe celebrādi ꝓponunt̄ · ſȝ autor ſalutis nr̄e Ihūs xp̄s qui pro oībus gentib⁹ ⁊ natiōībus mortalis effectus mortē in ſempiternū precipitauit · ⁊ ad ſummū bonū ꝟtutis premiū ianuā patefecit. Itaq̄ȝ tanti myſterij quāuis laudator indignus tn̄ vt iuſſis tuis parerē hanc publice oratiūculaȝ habui ⁊ noī tuo ſacraui vt bn̄ficijs in me tuis que magna ſunt aliq̄ȝ ꝓ virili pte graciā referre · me qui pe Mantuano principe orbatū refouēs tuoꝝ numero aſcripſiſti. ⁊ bene ſperare iubes otiū ad bonaꝝ artiū ſtudia recolēda tribuiſti · quo abuti certe nō debeo · Viue igit̄ felix Reuerēdiſſime pſul ⁊ hoc laboris mei ſub te mōimentū quodcūq̄ȝ eſt ⁊ tuis auſpicijs elucubratū accipe nec lectiōe tua ducas indignū qḋ anime rōalis aſſerit immortalitatē qua nil in nobis debet eſſe antiqus.

Ieſus ·

¶ Vidētibus illis eleuatus eſt · ⁊ nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Actuū primo · ca · ⁊ in epl'a preſentis ſolēnitatis ·

Ria ſunt hic Beatiſſime pōtifex · q̄ ingeniū varia ⁊ ſublimi diſciplīa ornatū ac ſumma dicēdi vbertate preditū · vel maxie cōcuterēt · Loci hui⁹ in toto orbe celeberrimi ſumma maieſtas aures nr̄e caſtigatiſſime qb⁹ nil niſi pfectū ingenio et ꝟbis cicerōis eloq̄ntie pncipis vtar ⁊ elaboratū īduſtria

narrari ꝯuenit· ip̄a deniqꝫ res q̄ ardua est ⁊ ꝑdifficilis· sed viato-
rib⁹ necessaria in p̄mis habet̃ aīe· s· ratōnalis īmortalitas ⁊ excel
lētia quidaꝫ nāqꝫ nubilo erroris obducti om̄ipotētis dei munere
abutunt̃ ⁊ se degeneres moꝝ prauitate efficiūt quos diuīa gr̄a ef
finxit illustres ⁊ sic iter ꝟtutis qđ luxu diffluētibus ꝯsuetudo pec
cādi vt scribit hieronim⁹ aspeꝝ effecit ⁊ arduū penit⁹ relinq̄ntes
ad bestias deuoluunt̃ ⁊ lutū de qb⁹ ꝓph̄ā sic cecinit hō cū in ho
nore esset nō intellexit ꝯꝑatus est iumētis insipiētib⁹ ⁊ similis fa
ctus est illis qua ꝓpter nobis cauendū est ꝗ diuīa reuelatōe in-
strui eterne felicitatis ignorantiā cāri nō possum⁹· Auctor qꝑpe
salutis nr̄e nō solū ꝟbis sꝫ etiā re vidētib⁹ discipl'is ⁊ mr̄e sanctis
sima claꝝ ad celos iter oñdit qđ Micheas diuino sp̄ū afflat⁹ his
ꝟbis p̄dixerat. Et ascēdit pandēs iter añ eos· Quāuis igit̃ onus
hoc imꝑ longe virib⁹ me terreat tñ hūanitate vr̄a p̄clarus hui⁹ sa
cri ꝯfessus eruditōe ac celesti p̄sidio fret⁹ in hoc clarissimoꝝ inge
nioꝝ theatro q̄buis nulla pene doctrina nullo deniqꝫ dicēdi lepe
subnix⁹ de aīe rōnalis īmortalitate paucis differā a sacratissima
ꝟgine quā gr̄e fontē necessitas fideliū nouit orōeꝫ auspicat⁹ meā
eiusqꝫ numē ⁊ opē implorat⁹ celestes nūtij salutatōeꝫ vsurpans
pio affectu dicam Aue Maria·

Videntibus illis eleuatus est ⁊c̄.

Eritatē ⁊ arcanū opificis vniuersi ac rectoris hūani in-
genij q̄buis ꝑspicacissimi puris naturalib⁹ ꝑspici nō pos
se phōꝝ deliramēta oñderūt quos antiq̄tas vt numīa q̄daꝫ suspe
xit ⁊ coluit ⁊ de aīa disputātes imp̄mis balbucinati sunt· Nōnul-
li qꝑpe īmortales q̄deꝫ aīas esse dixerūt nūq̄ꝫ tñ incepisse asserē-
tes ac numeꝝ quēdaꝫ ipsaꝝ ⁊ in noua corꝑa migratiōeꝫ posuere·
Itaqꝫ nūc inferas q̄drupedes nūc in volatilia nūc in pisces deie-
cerūt in hoc pherecidis syri ꝗ prim⁹ ph̄āntiū de aīoꝝ īmortalita-
te disputauit eiusqꝫ discipuli pythagore vanitas fabulat̃· Cui⁹ de
lyꝝ acumē secut⁹ est plato ēpedocles aīaꝫ demersit in sanguineꝫ·
Aristoxen⁹ ne a musices disciplīa quā ꝓfitebat̃ discederet armo-
niā esse asseruit· ignē ꝟo zeno stoicoꝝ princeps· Aīa democriti cō

cursu fortuito athamorum efficit. hic veritatem in puteum penitus di-
mersam esse dixit idcirco mirandum non est si illa per tot annos hau
rire non potuit. Desipit omnino dicearchus animam nomen esse tantum imprudenter
ter affirmans Cicero expositis philosophantium varijs de anima senten
tijs inquit harum sententiarum que vera sit deus aliquis viderit et alibi quoniam
vtraque sententia doctissimos habuit auctores quid certi sit diuinari non
potest. Quidam immortalem esse animam affirmarunt sed vnicam omnibus
hominibus illam tribuentes quo nil potest excogitari absurdius. quidam edu
cunt illam de potentia materie vt ceterorum animantium animas quam
sententiam vndique prophanam stolidum pecus et caro insipida oscitans
ille epicurus euomuit quem gentilis philosophie hereticum et non ho-
minem sed porcum merito appellabimus Poete animarum excellentiam
platonico illo furore suspicantes immortalitatem illis quidem sed non
eo modo quo debebant tribuerunt euripides qui poeticam sectatus
schenicus philosophus cognominatus est animam humanam dixit esse
deum. et Seneca dicens nil aliud est nostra ratio quam pars diuini spi-
ritus in corpus nostrum inmersa quam opinionem vt hereticam damnat Au-
gustinus his verbis. non aliter audiendi sunt quam heretici qui
animam deum esse dicunt. nam si sic esset nec in melius nec in peius
labi posset. Confutens eam et Thomas inquit Idem est dei inspi-
rare quod spiritum facere non de substantia sua sed de nihilo Aristote-
les philosophorum facile princeps diuersa habuit principia et sic de
immortalitate anime vel errauit vel ambiguus profecto remansit
cum vir immense quamuis subtilitatis puris naturalibus sine gra-
cie splendore vteretur Idcirco Augustinus qui eminentissimo in-
genio celos penetrauit philosophi inquit nescientes ad quem fi-
nem hec essent referenda inter multa que locuti sunt veritati fal-
sa miscuerunt. In libris philosophorum inquit Hieronimus non sem-
per sed aliquando vasa dei que sunt dogmata veritatis repperi-
untur Quamuis anime immortalitatem vt dicebam aliquo mo-
do et confuse concesserint philosophi illam tamen puris naturali
bus apriori demonstrare non potuerunt. Non igitur rationes no
stras illorum commentitijs argumentationibus confirmare debemus.

Unde vas electionis ꝛ magister eccl'ie Paulus qui nō in vmbra-
culis phōꝝ sed in raptu ab istis sensib⁹ in tercio celo a summa ꝟi
tate institutus audiuisse arcana ꝟba que non licet hoī loq̄. seq̄
nō ab hoīe accepisse euāgeliū sꝫ ꝑ reuelatōez Jesu xp̄i gloriat̄ his
ꝟbis colosenses monet videte ne q̄s vos decipiat ꝑ phīaz ꝛ ina-
nē fallaciā fm traditōez hoīm fm elementa mūdi ꝛ non fm xp̄m
q: in ip̄o habitat oīs plenitudo diuinitatis corꝑal̄r. Socrates ꝑ-
fecto sapiētissimus oraculo apollinis iudicat⁹ ꝛ illoꝝ fons q̄ eru-
ditius ph̄āti sunt Ab eo .n. oēs phōꝝ alicui⁹ noīs disciplīe mana
rūt vt ī Hiero. legite platonē Aristo. theophrastū xenophontē ꝛ re
liquos q̄ de socratis fonte manātes diuersis cucurrere flumīb⁹.
Socrates inq̄ ꝟitatē se ignorare ꝓfessus est cū moritur⁹ de aīoꝝ
īmortalitate disputaret his ꝟbis. vtꝝ sit meli⁹ dij īmortales sciūt
hoīez aūt arbitror scire neminē. qua ꝓpter inq̄t lactanti⁹ necesse
est oīs ph̄īe sectas alienas esse a ꝟitate q: hoīes erāt q̄ illas ꝯsti
stituerūt nec vllū fundamētū aut firmitatē p̄nt hīe que nullis di
uinaꝝ vocū fulciunt̄ oraculis. abicite inq̄t leo pontifex erosa dn̄o
mūdane argumēta scie ꝑ quā nemo ad cognitiōez ꝟitatis potuit
ꝑuenire. abigat̄ ꝓcul terrenaꝝ caligo rōm ꝛ illuīante fidei oculo
mūdane sapie fum⁹ abscedat diuīa est .n. auctoritas cui credim⁹
diuīa est doctrīa quā seq̄mur. Nos igit̄ q̄ xp̄iane recteq̄ ph̄āmur
ꝛ q̄b⁹ doctrina est inspirata diuinit⁹ aīas rōnales incipe q̄dez ꝛ
a summo deo creari eodēq̄ creatōis pūcto in corp⁹ iā ꝯpositū in-
fundi asserim⁹ īmmortalesq̄ esse nō sua essentia hoc .n. dei viuē-
tis ꝓpriū est oē id q̄ppe q̄d est p̄ter deū incepit aliq̄n caducūq̄ est
ꝛ momētaneū. grā ꝟo ꝛ ordinatōe diuina nōnulle res inter quas
aīe rōnales ꝯfinant̄ ꝛ manēt Magn⁹ ille plato ad ꝟitatē interdū
accedēs nr̄az eēntiā diuīe eēntie ꝯpatā eēntiā nō esse asseruit. nec
theologie nr̄e vt mūdane ph̄īe inꝯueniēs est vt aliq̄d īcipiat ꝛ nō
desinat Credēdū est inq̄t Augustin⁹ firmiterq̄ tenendū q̄ aīe nō
sunt ab initio create Et scribēs ad hieronimū inq̄t īmortalis est
aīa fm q̄ndaz modū non em̄ oī mō sicut deus de quo dictū est q:
sol⁹ hꝫ īmortalitatē. scripserat hoc ad thimotheū sonora illa tuba

⁊ doctor gentiũ Paulus his verbis· serues mandatũ xp̄i quez su-
is temporibus ostēdet beatus ⁊ solus potēs rex regum ⁊ dn̄s do-
minantiũ qui solus hꝫ immortalitatē ⁊ lucem habitat inaccessibi
lem Quē locuꝫ exponens Nicolaus de lyra inquit· sola trinitas
habet ex se necesse esse· Om̄is aūt creatura eo ꝙ est de nihilo ver
tibilis est in nihilũ quantũ est de se· Om̄ia inquit Gregorius in
nihilũ tenderent nisi om̄ipotentis dei manu tenerent̄· Habitat
autē lucem inaccessibilē quoniā nulli creature illius maiestatis
immensitas omnino patet· Unde Lactanti⁹ alioquin nihil inter
deum hominēqꝫ differret si consilia ⁊ dispositiōes illius maiesta-
tis eterne cogitatio assequeret̄ humana· Asserimus inquā deuꝫ
gloriosuꝫ non necessario sed contingenter creare animas ⁊ quic-
quid ex nihilo creauit ad extra vt si eius om̄ipotentie placuerit
om̄ia que inde tanquā a prima causa dependent in nihilũ peni-
nitus redigantur· Anime rationalis perpetuitatē non per aliqđ
intrinsecum ipsius esse dicimus· verũ ex ordinatiōe diuina vt nō
solum in suis naturalib⁹ perseueret sed propter meritũ vel deme-
ritũ ita dixerim gloriā sortiatur ⁊ penā Unde veritas per os Eze
chielis sic loquitur· Ecce om̄es anime mee sunt· anima que pecca
uerit ipa morieť· morte scꝫ culpe ac demũ gehēne si in peccatis p
seuerauerit· Philosophi autē ponentes perfectionē nature animā
cum suis virtutib⁹ in corpore acquisitis permanere ac eadeꝫ stu-
dia exercere dixerunt Quos mātuanus vates secut⁹ est ⁊ in hoc
vehementer errarunt· Om̄is quippe anima vel regni vel perditi
onis est filia nec est dand⁹ status neuter in puris naturalib⁹ de
dei ordinata potētia Dionisius ait animas humana ex bonitate
diuina esse cōsecutas vt sint intellectuales ⁊ habeāt substantialē
vitam indeficientē Talem anime immortalitatē philosophi non
nouerũt· quā profecto nouissent si puris naturalibus quoꝝ excel
lentia quasi supra hominē prediti erāt perspici potuisset Idcirco
non ab illis pendere sed illos ad veritatē nostrā ⁊ catholicũ do-
gma trahere debemus qui nō ab homīe sed ab eo apud quē sapi-
entia hominis stultitia est ⁊ ianua mortis definitur atqꝫ materi

am eterni interitus approbat̃. Misteria nullis ante reserata inge
nijs accepimus. Nos igit̃ inquit Lactanti⁹ certiorib⁹ signis eli/
gere possumus veritatẽ qui non ancipiti suspicatiõe collegimus
sed diuina traditiõe cognouim⁹ ꝛ nobis diuinatiõe opus iaꝫ nõ
est vt Cicero dixerat quibus veritatẽ diuinitas ipsa patefecit Im
mortalẽ animã inquit Hieronim⁹ ꝛ post dissolutõeꝫ corporis sub
sistentẽ pythagoras somniauit democrit⁹ non credidit In ꝯsola/
tionẽ damnatõis sue socrates disputauit in carcere Nũc autẽ in/
dus persa gothus egipti⁹ phãnt̃ bessoꝝ feritas ꝛ pellitoꝝ turba
populoꝝ qui mortuoꝝ quondã inferiis hoĩes imolabant stridorẽ
suũ ĩ dulce crucis fregerũt melos ꝛ toti⁹ mũdi vna vox xp̃us est.
relictis igit̃ nauis phõꝝ sylogisinis ꝛ caligine tandẽ munere cele
sti discussa erroris aliquas rõnes theologie nostre ꝯsentaneas de
animoꝝ immortalitate in mediũ afferam⁹ quas duꝫ breuiter atti
go faciles aures vt ꝛ hacten⁹ fecistis ꝓbere obsecro Oĩs forma cor
ruptioni obnoxia de ip̃ius materie potẽtia educit̃. causa quippe
corruptiõis materia est. animã vero humanã de potẽtia materie
nõ educi phũs testat̃ dicens ip̃aꝫ foris aduenire ac esse diuinã as
serũt id theologi nr̃i. Unde militantis ecclesie lumẽ ꝛ aquila vo/
lãs sup vniuersa sydera diuus ille Augustin⁹ ait nõ ex his notis
vsitatisqꝫ naturis anima facta est quas istis corporeis sensibus tã
gim⁹. nam neqꝫ ex terra neqꝫ ex aqua neqꝫ ex igne neqꝫ ex aere ne
qꝫ ex his oĩbus neqꝫ ex aliquib⁹ hoꝝ coniũctis constare animã
puto fides etiã nostra sanctissima non ab agente vllo naturali sꝫ
a deo creari ex nihilo asserit ꝛ infundi. Ea insup essentia que mẽ
te que rõne que intellectu ꝑdita est immortalis habet̃ atqꝫ perpe
tua Mens quippe oĩm sententiã immortalis est ꝛ id oĩe qd̃ men
te qd̃ ratione preditũ est deo propinquissimũ esse dicit̃ Aĩa ve/
ro humana ratione mente intellectuqꝫ honestata est qd̃ luce cla/
rius patet Unde scribit̃ in psalmo Minuisti eũ paulomin⁹ ab an
gelis ob anime scꝫ intellectiue excellentiã ꝛ Cicero phũs nõ igno
bilis ac dicendi mgr̃ inquit. aĩal hoc prouidũ sagax multiplex acu
tum memor plenũ rõnis ꝛ consilij quẽ vocam⁹ hoĩeꝫ preclara qua

d az cōditoře generatū esse a deo constat solū est enī ex tot aīantiū generibus atqȝ naturis particeps ratiōis ⁊ cogitatiōis cum cetera sint oīno expertia· qd est autē non dicam in hoīe sed in oī celo atqȝ terra ratiōe diuini⁹ que cū perfecta est noīatˀ rite sapiētia· id ꝑterea quo homo vt diuinū qd operatˀ aut in seipo diuine sortis quid habet deoqȝ tandē similis quoad fieri potest efficiťˀ immortale profecto est· Oīa quippe diuina immortalia sunt at anima humana ea parte qua cōtemplatˀ ⁊ sapiāz opera sua studio ⁊ industria tandē consequitˀ id est quo homo vt diuinū quid opatˀ aut in se diuine sortis qd habet deoqȝ tandē similis quo ad humanis iuribus datˀ euadit igitur talis anima nō caduca nō mortalis sȝ perpetua est ⁊ incorruptibilis Immortalis est aīa inqt Augustine a sui creatoris similitudine discrepare videatˀ· nō.n.·poterat esse imago dei si vllo mortis termino clauderetˀ· eternitas deniqȝ accidentis proprij subiecti eternitatē presupponit Beatitudo aūt est accidens perpetuū ⁊ eternū qđ patet ꝑ illud saluatoris ibūt iusti in vitam eternā in quib⁹ sanctissimis xbis eternitas subiecti simul ⁊ accidentis exprimitˀ idcirco anima subiectū ipsi⁹ beatitudinis perpetua est· paꝝ ne tibi vester homo inqt Bernard⁹ cogita q̄lem te fecit deus nempe ꝯm corpus egregiā creaturā ꝯm animā magis insignem ratiōis pticipeȝ beatitudinis eterne capacē Idcirco religionē soli capim⁹ inquit Lactanti⁹ vt ex hoc sciam⁹ humanū spm̄ non esse mortalē q deū qui est immortalis ⁊ desiderat ⁊ agnoscit· ⁊ alibi apparet aīmā non interire quia deū qui sempiternus est ⁊ q̄rit ⁊ diligit preterea breuitatis causa theologoꝝ preclaras de animoꝝ immortalitate sentētias ⁊ Augustini imprimis qui xpiani dogmatis magnū est columē ⁊ heretice prauitatis flagellū ⁊ valida securis habetˀ ⁊ est preterea sententiā auerrois qui dicit animā manere post mortem ⁊ finem eius prosperitatis esse si primo motori iungatur· ꝑtereo Auicennā diceteȝ Cum anima liberabitur a corpore ⁊ ab accidentibus corporis tunc agenti intelligentie coniugi poterit in eaqȝ pulchritudinem intelligibilem ⁊ perennem delectationem inueniet ⁊ intelligentiam agentem ap-

pellat deum Preterea Galienum scribentem sicut lumen solis qd
est incorruptibile seperatur ab aere ꝛ omni oculoꝝ n intumitu si
ne sui corruptione sic ꝛ anima sine sui corruptione separatur a cor
pore. Preterea Platonem qui in phedome ait animus purgatus
hinc exiens habitabit cum deo ꝛ alibi anima est immortalis ꝛ vt
arcuerit passiones vel victa fuerit premiabitur vel punietur. post
hanc vitam. Et Ciceronem in somnio Scipionis dicentem sic ha
beto omnibus qui patriam seruauerint iuuenerint auxierint cer
tum esse in celo definitum locum vbi beati euo sempiterno fruan
tur Preterea sententiam Didimi ad Alexandrum sic scribentis.
Nos non sumus huius mundi incole sed aduene. Nec ita in or/
bem terrarum venimus tanquã in eo consistere libeat Sed tran
sire properamus enim ad patriam larem nullis delictorum pon/
deribus prepravati. Preterea deniqꝫ Xenophontem ꝛ alios pene
innumerabiles qui animam esse immortalem asseruerunt. Fasti
diuꝫ profecto pareret oratio si in re manifesta testibus non neces/
sariis vteretur. Est enim cõmunis omniuꝫ qui ratione quoquo
modo vti possunt de animorũ immortalitate consensus. Et ego
auctorem salutis nostre Christum propero cuius resurrectio ꝛ ad
celos triumphalis ascensus om̃is ambiguitates de anime immor
talitate deqꝫ humani corporis reformatione dissoluit. Unigeni/
tus siquidem dei filius posteritatis Ade in quem peccauerat du
ram sortem miseratus Et lapsuꝫ nouus Adam ꝛ gradus per quẽ
ad ip̄m regredi possemus factus est. Et vt viatoribus ad celesteꝫ
patriam iter iusticie panderet. Mediatorem itaqꝫ se constituens
ex purissimo immaculate virginis sanguine carneꝫ sumpsit. Ma
trisqꝫ simul ꝛ filie quam nouam Heuam merito veneramur ꝛ co/
limus Sacratissimũ vndiqꝫ thalamũ ꝛ ab omni labe peccati etiã
origialis diuina gracia preseruatũ vt vase purissimo celeste illud
manna exciperet habitare ac verus homo fieri naturaqꝫ passibil'
dignũ duxit vt pro recõcilianda suo auctori natura q̃ inutilis pe/
nitus effecta corruerat eterno p̃ri hostiã immaculatã offerret. O
felicẽ virginis vterũ qui verum hoĩem portauit ꝛ deũ in quo hu/

militas in maiestate hītauit ⁊ in hūilitate maiestas. In lucē edi-
tus dei hoīez mediator in stabulo vagiuit ⁊ feno crudelē seuissi-
mi tyrāni psecutiōez patit̄ ⁊ fugā. ouē diu errantē studiose q̄siuit
vt illā ꝑ ꝓrijs hūeris referret ad gregē Jordanis fluēta sacrauit vt
nos baptisimi lauacro regn̄ati ad verā pr̄iaz redire possemus hūa-
na diuīaq3 opa vicissim exercēs mōtez q̄ maiora iusticie p̄cepta si
gnificabat gr̄e legez oīb⁹ gentib⁹ ⁊ natiōib⁹ ꝓmulgandā legifer
nr̄ latur⁹ ascēdit vt viatores ad summū illud bonū volōtatis nr̄e
obiectū p v̄tutes moꝝ ⁊ fidē spez caritatēq3 dirigeret. sacramentū
eucaristie imo viaticū nr̄m instituit vt vet⁹ fermētū iudaice tra-
ditōis noua ꝯspersio fieret. ⁊ vt agn⁹ nō in figura s3 in v̄tute co-
mederet̄. ⁊ vt deniq3 p cibū quo vet⁹ ille pens ceciderat nou⁹ hō
ascēderet sacerdotes h⁹q3 sacramēti mīstros effecit apl̄os p quos
vt in sui memoriā hoc faceret posteritatē āmonuit tādez redēptio
nis nr̄e misteriū sūma caritate celebratur⁹ seuientiū in se iudeoꝝ
feritatē nō refugit s3 ꝓ nobis dolēs post alapas sputa flagella bla
sphemias hn̄s spineā coronā ⁊ liuore deformis quo sanati sumus
crucē victorie sue tropheū mortis ille triūphator ascēdit ⁊ ꝓ cruci
figētib⁹ orauit ad p̄rez Cui vt nob̄ documēto ess3 spm̄ suū in mor
te ꝯmēdauit. In q̄ passione singulare miraculū celebratū est vt. s.
aīe gloria nō redūdaret in corp⁹ vt ess3 passibile subtracta ꝓtecti
one nō soluta vniōe. q3. n. semel assumpsit nūq3 dimisit q̄ ꝓpter
in matris dolorib⁹ destituta hūanitas de⁹ de⁹ me⁹ vt q̄d me dere
liq̄sti exclamauit. O in estīabilē caritatis dilectōz O mirā dei oī
potētis mīaz qui vt s̄uū redimeres filiū tradidisti. O ineffabilē
redēptoris benignitatē qui ptātis volūtate nō natura deitatis p
quā nō poteras nō esse q3 fueras hūilitatē nr̄az suscepisti factus
obediēs p̄ri vsq3 ad mortē vt illuc vn̄ vet⁹ adaz ꝯtumax ceciderat
p obedientiā nou⁹ rediret deniq3 vt p te oīa noua fierēt. O felix
culpa q̄ tīez ac tantū meruit hr̄e redēptorē O sinogogā infamē ce
cā cui⁹ lumē in tenebras v̄suz est ⁊ epatū tuū alter accepit de sola
tio facta q̄n cauillatōib⁹ tuis scꝑturaꝝ corticē vt brutū al̄i odens
tp̄us visitatōis tue nō ꝯgnouisti ⁊ adhuc durā ceruicē erigēs q̄m

tibi aliquãdo in maximis beneficijs veritatis exprobrauit abbre uitatis ebdomadi qui danielis cessante vnctione sceptroq; abla/ to quod tibi Jacob patriarcha pdixerat catulũ illuz leonis de tri bu Juda qui tropheũ crucis ad predam tartareis legionibus ex/ torquendã ascendit et in sepulchro requiescentẽ vt vera mors ostẽ deretur deus suscitauit. non agnoscis sed omissa luce pecudibus effecta hebetior interitum sectaris et tenebras nec misera dispicis corde incircũcisa locum circũcisionis tue preputiũ occupasse et dũ vesana penitus terraz re promissionis cũ lactis et mellis copia ex/ pectas fellis amaritudinez potas demonũ esca efficeris ac tene/ bras sortiris eternas Sanguis ille innocens quẽ super te ac filios tuos efferata suscepisti abhominabilẽ te mundo effecit et oleũ qđ ad vsum iam nephariũ profana inquiris maximas tibi confusio/ nes offundit ac tenebras. Monuit te Baruth ppheta monuit ne alteri gloriaz tuã et dignitatez genti traderes aliene quod tibi iã accidisse stulta non percipis Christus inquit Leo põtifex qui se nouũ et verum recõciliationis sacrificiũ offerens patri nõ in tem plo cui9 iam erat finita reuerẽtia nec intra septa ciuitatis ob me/ ritũ sui sceleris diruẽde sed foris crucifixus est vt veterũ victima rũ cessante misterio noua hostia nouo impõetur altari et crux xpi non templi esset ara sed mũdi Anima xpi sanctissima nunq̃ a di uinitate separata patribus qui in limbo detinebant̃ oblectamen tũ allatura descendit et diuina claritas vndiq; refulgẽs illis pre/ buit paradisuz quẽ in cruce christus latroni promiserat et illic non ad penã sed consolationẽ patrũ vsq; ad horã resurrectiõis immo rata est. Tartareisq; hostib9 expugnatis mortẽ vt per Esaiã pre/ dixerat in sempiternũ precipitauit asserens igit̃ mortis captiuos corpori qđ angelico ministerio sanguinẽ resumpserat ope diuini/ tatis vnita est et gloriã tribuit quod tãtis dotibus insignitũ clau so sepulchro resurrexit et primitie dormientiũ factus est xpus An gelus quippe resurgẽti domino ianuã non aperuit sed clax susci tari prebuit iudiciũ pter qđ inquit vas electiõis deus exaltauit illũ glorificato. s. corpe et dedit illi nomen qđ est super omẽ nomẽ

vt .s. christus homo idiomate cõmũicato dicatᷣ deus. Resurrectio
nẽ suã xp̃s nou distulit ne fides sue diuinitatis extingueretᷣ que
in illo etiã triduo solũ remansit in virgine ⁊ vt imortalitatis ani
me ⁊ corporis reformati documẽta ⁊ spem future resurrectõis pre
bet cui⁹ ipse non quantũ ad accidentia sed ad essentiã exemplar
fieri dignũ duxit. Philosophantiũ igitur de lira acumina Plato
nicus ille miles ⁊ somnia pythagorea Tullianaqꝫ iam facessant.
veram lucẽ sequamur que nobis in regione vmbre mortis habitã
tibus diuina miseratione refulsit. Rex noster inquit Hieronim⁹
hodie de inferis triũphator ⁊ laureatus exiuit nec candidatũ offi
ciũ defuit sed leta cũ principe suo omnis beatorũ turba processit.
Post resurrectiõez discipulis facta in oculis transformatiõe dux
nr̃ vt pegrin⁹ apparẽs figuras interp̃tat⁹ ẽ ⁊ dubitãti thome vt
posteros ꝯfirmaret latus palpandũ prebuit Apostolos creauit epi
scopos dicens Ite ⁊ predicate euangeliũ omni creature innuens
episcopoꝝ mun⁹ ⁊ doctrinã in cuius signũ eoꝝ capita viridi gale
ro teguntᷣ tanquã luminaria in mundo Inquid Hieronimus lu
cere debent episcopi vt ex ipsoꝝ actuũ lumine incredule mentes
errantiũ ignorantie sue tenebras deprehendant O immensaz sal
uatoris nostri potestatez que in eruditos liberalibus disciplinis
nõ pitos grãmatica nõ armatos dialectica nõ rethorica inflatus
piscatores sic confirmauit vt eorũ retibus ipsos etiã philosophos
ceperint ⁊ habens clauẽ abyssi ⁊ cathenã magnaz diaboli attrahẽ
tem manũ ligauit ac imbecillẽ reddidit impellentẽ. In noĩe quip
pe Iesu omne genu flectitᷣ celestiũ terrestriũ ⁊ inferoꝝ dominici
gregis curam ap̃loꝝ principi delegauit ⁊ fideliũ ecclesie preposu/
it Quã sapiẽtie tue qua plurimũ censetᷣ fulget hec sedes regendã
Beatissime Pontifex Tradidit deus ⁊ claues q̃bus ianua regni
celestis bene merẽtibus reseratᷣ Claris victorijs potiti quondam
Romani principes precedẽtibus captiuoꝝ agminib⁹ ⁊ vario gene
re ferculoꝝ quibus erariũ ditabatᷣ in Capitoliũ triũphalibus q̃/
drigis vehebantᷣ. Quoꝝ victorijs ⁊ põpaꝝ spectaculis Mãtua/
nus ille vates exhilarat⁹ applaudẽs sic intonuit.

Ille triumphata capitolia ad alta corintho.
Victor aget currum celis insignis achiuis.
Triũphalis auctor salutis nr̃e in manu forti hostib⁹ deuictis ꝓ/
strata morte ac p̃rib⁹ sub radiãti crucis vexillo liberatis nõ cliuũ
capitolinũ equis albis. s; lucidissima nube ãgelico misterio p̃pa/
ta suscept⁹ vt diuinitatẽ suã ⁊ hũanitatẽ dotib⁹ gl'e qm̃ strennue
militauerat honestatã oñderet ad sedẽ empyreã vidẽtib⁹ discipu
lis ex mõte oliueti sp̃m̃scm̃ missur⁹ ascẽdit. ⁊ hũanitatẽ q̃ culpa p̃/
mi parẽtis dep̃ssa iacebat sup choros angloꝝ exaltauit. Qui du;
hũana; ꝯditõe; inqt Aug⁹. syderib⁹ ĩportauit credẽtib⁹ celũ pate
re posse mõstrauit ⁊ dũ victorẽ mortis in celestia eleuauit victorẽ
eiusdẽ mortis quẽ seq̃mur oñdit. Ascẽsio igit̃ dñi catholice fidei
ꝯfirmatio fuit vt securi in posteꝝ crederem⁹ miraculi ipsi⁹ denũ
cui⁹ in p̃nti p̃cepissem⁹ effectũ cũ igit̃ aĩa rõnalis ex gr̃a ordina/
tiõeq; diuĩa sit ĩmortalis ⁊ ex rõe vice gl'a; sortiat̃ ⁊ penã ⁊ oĩa no
bis arcana sint reuelata diuĩtatis vt excusatiõi loc⁹ nõ relinq̃t̃. ⁊
autor salutis nr̃e claꝝ p̃bens exẽplũ celestis p̃rie ianuã reseruauerit
ꝑ ⁊ ibus adnitendũ est nobis vt thesauꝝ nr̃m in vasis fictilibus
recõditu; prauis morib⁹ ⁊ ĩpietate diuĩa gr̃a nõ fraudem⁹. s; nu
be; mũdane p̃bie cũ q̃ nobis supni lum is splẽdorẽ mũdiq; lucẽ se
q̃ntib⁹ nihil iã est discutiẽtes calcata voluptate ac ex hõestissimo
ꝟtutũ ꝯsessu tãq; meretricia infami ex pudico matronaꝝ cetu ex
plosa est nãq; maloꝝ esca vt inqt plato. illi⁹. n. illecebris hũane cu
piditates capiunt̃ vt hamo pisces. Sarcinis peccatoꝝ excussis q
b⁹ ad atre voraginis gurgitẽ dep̃mimur. ac fidei clipeo mũiti per
quã soluamur si xp̃iano noĩe cẽseri cupim⁹ si eterne felicitatis p̃/
miũ exoptã⁹ si esse xp̃i coheredes volum⁹ xp̃i vestigiis insistã⁹ q
vt iqt ap̃ls ꝓ nob̃ pass⁹ est. ⁊ vt ei⁹ vestigia seq̃mur exẽplũ reliqt
Qui r̃formabit corp⁹ hũilitatis nr̃e ꝯfiguratũ si merebĩur corpi cla
ritatis sue vt mẽbra capiti cohereãt. cap ut ãt xp̃s ẽ c⁹ ho' triũpha
lẽ ad celus ascẽsũ pio aĩo r̃colẽtes vt. s. sp̃us gr̃a; cordib⁹ nr̃is ĩfũdat
orẽ⁹ p̃claꝝ il. d ĩ ore sp hñtes. Te g° q̃sum⁹ tuis famľis subueñi quos
p̃cioso sanguĩe redẽisti ⁊ cũ p̃re ac sp̃ũ sctõ regnas in eternũ Amẽ.

